

Arrest

nr. 177 972 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DOCQUIR *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 2 januari 1982 geboren in de wijk Adhamiyah in Bagdad. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. Uw vader was ten tijde van Saddam Hoessein militair. Hij stierf op de legerbasis. U studeerde management aan de universiteit van el Mamoun in Bagdad. U werkte als hersteller van elektronica in Bagdad. In oktober 2006 ging u omwille van het sektarische geweld samen met uw broer naar Syrië waar u bleef tot eind juli 2008. Bij terugkeer naar Adhamiyah ging u aan de slag bij het bedrijf Raed. U stond in voor het onderhoud en de reparatie van de elektrische turbines. Begin september 2010 kreeg u een dreigsm.

In de sms werd u gezegd dat uw werk 'haram', onrein is en men u zou opsporen en vermoorden. U toonde het bericht aan uw vriend en collega de ingenieur Mohamed (N.e.R.). Hij zei dat u er geen

aandacht aan moest besteden. De sms was waarschijnlijk van de concurrentie. Toen u op 14 september 2010 terugkeerde van uw werk zag u dat er twee mannen op u aan het wachten waren. U maakte rechtsomkeer en zette het op een lopen. Een van de twee achtervolgde u en u zag dat de man een wapen vast had. U kon ontkomen en vluchtte naar het huis van uw tante. Uw moeder ging de volgende dag klacht neerleggen. U contacteerde een vriend om een visum voor Jordanië te regelen. U vertrok op 30 september 2010 naar Amman, Jordanië. Twee maanden na uw vertrek werd uw broer Ahmed door het Iraakse leger opgepakt bij een willekeurige arrestatie. Tijdens zijn ondervraging werd er naar u gevraagd. In Jordanië werd u geregistreerd bij het UNHCR. U werkte illegaal op verschillende plaatsen. U bent twee keer tegen de lamp gelopen. De eerste keer moest u een document ondertekenen waarin u verklaarde geen zwart werk meer uit te voeren. De tweede keer dat u betrapt werd, eind juli werd u opgedragen het land te verlaten. U bleef in Jordanië tot 1 augustus 2015. U reisde met uw eigen paspoort en per vliegtuig naar Turkije. Na een week zette de reis zich verder naar Griekenland en dan via Macedonië en Servië naar België. U kwam aan in België op 24 augustus 2015 en vroeg op 26 augustus 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van de Jordaanse veiligheidsdienst neer waarmee u recht had op een Jordaans visum, een attest van het UNHCR dat u geregistreerd bent als asielzoeker in Jordanië, een origineel verlopen paspoort, een kopie van de eerste pagina van uw huidig paspoort, een origineel nationaliteitsbewijs, een originele identiteitskaart, een kopie van een volmacht voor uw moeder, volmacht voor de moeder vanuit Syrië in verband met het pensioen van uw vader, kopies van rantsoenkaarten, een kopie van het registratiedocument dat uw vader overleden is, een kopie van de militaire kaart van uw vader, kopie van een kaart voor martelaars ten tijd van Saddam Hoessein, een kopie van de oude woonstkaart, een kopie van de pensioenkaart van de moeder, en kopie van een registratiedocument van de woning in Adhamiyah, een kopie van een registratie van de ouders in Bagdad van 1957, een kopie van de woonstkaart op naam van de moeder, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw broer, uw moeder, uw vader en uw zus, kopie van de identiteitskaarten van uw broer, uw zus, uw vader en uw moeder, een kopie van een klacht ingediend door uw moeder, een kopie van een aanbevelingsbrief van uw werk, een document in verband met uw studies, een kopie van een attest van woonst (1994), kopie van een attest van woonst (2010), kopie van een document in verband met het pensioen van uw vader, een kopie van een kieskaart.

B. Motivering

Gezien u de Iraakse nationaliteit bezit dient uw vrees ten opzichte van Irak beoordeeld te worden.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Los van een beoordeling van de geloofwaardigheid van uw asielmotieven dient er allereerst te worden opgemerkt dat u geen elementen aanbrengt waaruit kan worden geconcludeerd dat u actueel in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u reeds in 2010 het land verlaten heeft. U heeft sindsdien in Jordanië verbleven (CGVS p.5, p.7). U stelde dat u niet naar Irak kon terugkeren omdat u nog steeds vreest door de militie Jeish el Mehdi vermoord te worden omwille van uw werk bij het Raed bedrijf anno 2010 (CGVS p.18). U heeft echter geen concrete aanwijzingen dat Jeish el Mehdi u nog steeds viseert (CGVS p.18, p.19). Uw vrees is dan ook louter hypothetisch. U kan niet aannemelijk maken dat u in 2016, zes jaar later, omwille van dat werk nog steeds gezocht wordt. Er kan immers opgemerkt worden dat er in de vijf jaar na het incident van 2010 geen nieuwe incidenten meer gebeurd zijn die gelinkt kunnen worden aan uw probleem. Uw moeder en uw zus wonen nog steeds in Adhamiyah en hebben geen problemen meer gehad (CGVS p.7). Uw broer zou twee maanden na uw vertrek naar Jordanië eenmaal opgepakt zijn door het Iraakse leger bij een willekeurige arrestatie. U weet niet waarom ze hem eruit gepikt hebben. Tijdens zijn arrestatie zou er naar u geïnformeerd zijn. De autoriteiten waren op de hoogte dat u in Jordanië zit, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p.14). U kan zelf geen directe link tussen uw probleem en dat van uw broer leggen. De willekeurige arrestatie van uw broer kan bijgevolg niet gezien worden als een concrete aanwijzing dat u nog steeds door Jeish el Mehdi gevisieerd zou worden omwille van uw werk bij het Raed bedrijf. Evenmin bestaan er concrete elementen dat u door de Iraakse autoriteiten gevisieerd zou worden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw moeder in 2014, probleemloos per volmacht een nieuw nationaliteitsbewijs voor u kon bekomen bij de Iraakse autoriteiten in Bagdad (CGVS p. 9). Zelf kon u in 2015 probleemloos een nieuw paspoort verkrijgen bij de Iraakse ambassade in Jordanië (CGVS p. 5, 6).

Na uw vertrek uit het land in 2010 hebben zich met andere woorden geen bijkomende incidenten voorgedaan. U hiermee geconfronteerd repliceerde u dat u het eigenlijk zelf niet wist of ze u nog zochten (CGVS p.19).

Bovendien hecht het CGVS geen geloof aan de reden waarom u in 2010 uit Irak vertrokken bent. U verklaarde dat Jeish el Mehdi u viseerde omdat u voor het bedrijf Raed werkte, een Iraakse bedrijf dat samenwerkte met de Amerikanen. U werkte sinds 2008 voor het bedrijf. Uit uw verklaringen blijkt dat de vestiging waar u werkte in de wijk Mansour lag. Deze wijk zou, volgens u, sinds 2003 onder controle van Jeish el Mehdi gestaan hebben (CGVS p.15). U passeerde dagelijks gedurende twee jaar een controlepost bemand door Jeish el Mehdi. De militieleden stonden er in een militair uniform waarop badges van Jeish el Mehdi aangebracht waren en de controlepost werd gekenmerkt door een vlag van de militie (CGVS p.15). U vertelde de mensen die de controlepost bemanden telkens u passeerde waar u naartoe ging, ofwel naar het Raed bedrijf ofwel naar huis (CGVS p.15). U heeft in die twee jaar geen problemen ondervonden aan de controlepost. Dit mag verbazen. Er kan immers redelijkerwijs aangenomen worden dat, moest Jeish el Mehdi daadwerkelijk zo'n problemen hebben met de activiteiten en werknemers van het bedrijf u niet gedurende twee jaar probleemloos aan de controlepost kon passeren. Deze stelling werd u voorgelegd, uw repliek kan echter niet overtuigen. U stelde dat de controlepost van het leger was en de leden van Jeish el Mehdi ertussen zaten (CGVS p.16). Het is bovendien heel druk in de wijk daar er veel handelaars aanwezig zijn. Het is in dat opzicht moeilijk om er mensen te vermoorden, zo argumenteert u (CGVS p.16). Dit doet geen afbreuk aan de redenering. Als u dagdagelijks een controlepost van Jeish el Mehdi passeerde, een militie die u viseerde, is het niet aannemelijk dat u hier geen problemen ondervond. Het is trouwens bijzonder merkwaardig dat men u probeert te onderscheppen in een straat waar u gemakkelijk kan ontkomen, terwijl ze u dagelijks zien passeren aan hun controlepost. Deze vaststelling ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Na het incident in uw wijk werd u niet meer gecontacteerd. Er is evenmin iemand bij uw moeder thuis langs geweest om te informeren naar u (CGVS p.7, p.17). Ook dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als ook de ernst van de door u ingeroepen vrees. U was verder niet op de hoogte van andere collega's die gevisieerd werden in de periode dat u werkzaam was voor het bedrijf (CGVS p.16, p.18). U wist niet of de directeur die eveneens werkzaam was in de Mansour vestiging ook bedreigd werd. U had vernomen dat er twee vrachtwagenchauffeurs vermoord waren toen u pas werkzaam was voor het bedrijf in 2008. U wist echter niet door wie ze vermoord werden. Het was wel omdat ze voor de Amerikanen werkten, zo zegt u, meer details kon u niet verschaffen (CGVS p.16). Uw vriend en collega, de ingenieur Mohamed (e.R.) werd eveneens bedreigd in de periode na uw vertrek. Hij was een paar dagen na u naar Jordanië gevlucht. Merkwaardig genoeg heeft u niet geïnformeerd naar zijn problemen. U vond het enkel belangrijk om een contract of een andersoortig bewijs van uw werk te verkrijgen. Dat u zich niet beter informeerde naar de problemen van Mohamed (e.R.), een persoon die in een gelijkaardige situatie zit als u, mag verbazen (CGVS p.14, p.17). Dergelijke informatie is immers belangrijk voor een correcte inschatting van uw vrees. Dat u hier niet naar geïnformeerd heeft ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de ernst van de door u ingeroepen vrees. Verder kan er aangestipt dat het enige bewijs dat u heeft aangaande uw tewerkstelling bij het Raed bedrijf een attest is dat door uw vriend en ex-collega Mohamed (e.R.) werd opgestuurd en gedateerd is op 20 oktober 2015. De man in kwestie verblijft momenteel in de Verenigde Staten en werkt zelf niet meer voor het bedrijf. Er kan verder aangestipt dat u niet eens weet of het bedrijf nog steeds in opdracht van de Amerikanen werkte. De Amerikanen hebben immers het land verlaten, dus u wist het niet (CGVS p.19). U wist zelfs niet meer of het Raed bedrijf zelf nog steeds bestond (CGVS p.18, p.19). Het document kan met andere woorden door eender wie opgesteld zijn. Bovendien staat er dat u bij het bedrijf gewerkt zou hebben van 26 september 2008 tot 22 september 2010 (zie document 19). Dit stemt niet overeen met uw verklaringen waarin u aangeeft dat u na de moordpoging van 14 september het werk neerlegde (CGVS p.13) Het document is geen overtuigend bewijs van uw werk bij het bedrijf.

Gezien het geheel aan bovenstaande elementen moet er worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u actueel in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. De documenten zijn een aanwijzing voor uw identiteit, uw nationaliteit en uw verblijfsstatuut in Jordanië maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De documenten die betrekking hebben op uw familie werpen geen andere licht op de door u aangehaalde asielmotieven. Het attest in verband met uw werk werd reeds besproken. Wat betreft de klacht kan er aangestipt worden dat dit een kopie is.

Dergelijke documenten hebben een zeer geringe bewijswaarde daar ze zeer eenvoudig vervalst kunnen worden. Het voorleggen van documenten dient daarenboven gepaard te gaan met het afleggen van geloofwaardige verklaringen. Dat is hier niet het geval.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van

doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in wat zich aandient als een enig middel de schending aan van artikel 3 EVRM, artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (Handvest), artikelen 48/4 en 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS), "het algemeen beginsel van voorzichtigheid" en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

2.1.2. In hoofddorde vraagt verzoeker om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen op basis van artikel 1, A van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Waar zijn redenen om het land in 2010 te verlaten ongeloofwaardig worden bevonden, stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen duidelijk is gebleken dat hij een vrees ontwikkeld had ten gevolge van zijn werk, dat hem linkte aan de Amerikanen. Bronnen stellen vast dat deze vrees terecht is gezien de recente ontwikkelingen in Bagdad. Verzoeker verwijst in deze naar de richtlijnen van UNHCR inzake Irak van 31 mei 2012. Eveneens verwijst hij naar een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) waarin geoordeeld werd dat het CGVS het profiel van de betrokken persoon onvoldoende in rekening bracht. Verzoeker stelt zijn vrees te hebben uiteengezet tijdens het interview. Hij citeert uit het gehoorverslag van het CGVS. Hij maakte eveneens duidelijk dat zijn ex-collega, die nu in Amerika vertoefd, slachtoffer werd van vergelijkbare dreigementen en daarom het land verliet. De vrees ingevolge zijn voormalige werkzaamheden kan dus als gegrond beschouwd worden. Verweerder geeft geen uitleg over waarom en op welke wijze zulk werk in de huidige context in Bagdad een gevaar met zich brengt.

Waar besloten wordt dat zijn vrees niet actueel is, stelt verzoeker dat er twee elementen zijn die de actualiteit van zijn vrees ondersteunen.

Het gaat om de situatie van zijn moeder en zijn zus en de arrestatie van zijn broer. Dat zijn moeder en zijn zus geen problemen meer kenden, komt doordat zij verhuisden. De mensen die verzoeker zochten kennen hun nieuw adres dus niet meer. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor dat zijn moeder naar een tante in een andere wijk ging. Verweerder hield hiermee geen rekening. Indien de militieleden dit adres kenden, hadden zijn familieleden waarschijnlijk problemen gekend. Ook de arrestatie van verzoekers broer wordt door verweerder niet in rekening gebracht. Verzoeker citeert uit het gehoorverslag van het CGVS en stelt dat hij vernam dat er over hem vragen werden gesteld. Het is logisch dat hij in dit verband geen documenten kon verkrijgen nu hij in Jordanië verbleef. Al deze elementen houden de vrees van verzoeker in stand.

Verzoeker wijst op de passage in het gehoorverslag van het CGVS betreffende het document omtrent zijn werk. Hij werd er niet mee geconfronteerd dat de datum op dit stuk niet overeenstemt met zijn verklaringen. Verzoeker verklaart de tegenstrijdigheid doordat hij zijn werk op 14 september nog niet had ingelicht over het feit dat hij ging stoppen. Hij kon dit slechts doen op 22 september. Daarom wordt deze datum vermeld hoewel hij reeds afwezig was sedert 14 december.

Verzoeker benadrukt voorts soenniet te zijn. Op dit moment is de situatie in Bagdad voor soennieten moeilijk omdat zij slachtoffer zijn van verregaande vervolging. Verzoeker geeft een uiteenzetting inzake de beoordeling van de vluchtelingenstatus en wijst op algemene informatie over de situatie voor soennieten in zijn land en regio van herkomst. Dat hij soenniet is, wordt door verweerder niet betwist.

Verzoeker geeft een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

2.1.3. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met het verwijzen naar en het citeren van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 EVRM. Hij verwijst vervolgens naar de rechtspraak van het EHRM. Verzoeker is van mening dat hij zich bevindt in een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld en dat zijn aanwezigheid op het grondgebied een reëel gevaar vormt voor zijn leven of zijn persoon.

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent het begrip 'gewapend conflict'. Hij verwijst naar het arrest van het HvJ in de zaak *"Aboucabar Diakité tegen het CGVS"* van 30 januari 2014 en stelt vast dat het CGVS niet betwist dat er een intern gewapend conflict bestaat in Bagdad. Caritas International en CIRE maken in hun verslag *"Parole à l'Exil: Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad"* van mei 2016 melding van een duidelijke toename van het geweld in Bagdad sedert januari 2016. Gezien er twee aanvallen op korte tijd plaatsvonden in januari 2016 en februari 2016 gaat het niet om uitzonderlijke gebeurtenissen.

Wat het begrip 'willekeurig geweld' betreft, is verzoeker de mening toegedaan dat er in Bagdad een dermate hoge graad van geweld is dat de loutere aanwezigheid in dit gebied een gevaar inhoudt voor het leven van de burgers. Wat het begrip willekeurig geweld betreft verwijst verzoeker andermaal naar voormeld arrest van het HvJ en naar het arrest van het HvJ in de zaak *"Noor Elgafai tegen Staatssecretaris van Justitie"* van 17 februari 2009. Aangezien het HvJ geen verdere aanwijzingen heeft gegeven aan de nationale autoriteiten om hen te begeleiden het vereiste niveau van geweld concreet te evalueren, meent verzoeker dat de rechtspraak van het EHRM met betrekking tot wijdverbreid geweld leerzaam is op dit punt, en in het bijzonder haar arrest van 28 juni 2011 *"Sufi en Elmi tegen VK"*. Hoewel het begrip 'willekeurig geweld' vervat in artikel 48/4 § 2, c) van de vreemdelingenwet niet overeenkomt met het begrip 'algemene situatie van geweld, waarvan de intensiteit voldoende is om een risico van schending te creëren van artikel 3 van het EVRM', is verzoeker van mening dat de criteria ontwikkeld door het EHRM interessant zijn. Volgens verzoeker is er in Bagdad sprake van een algemene willekeurige geweldssituatie die van zulke aard is dat zij een reëel risico op ernstige schade doet ontstaan in hoofde van alle burgers.

Verzoeker herneemt de criteria zoals gehanteerd door verweerder en door het EHRM en past deze toe op de situatie in Bagdad. Hij betoogt in deze:

"A. DE VRAAG NAAR DE GEBRUIKTE OORLOGSMETHODEN EN TACTIEKEN DOOR DE PARTIJEN IN HET CONFLICT DIE VAN AARD ZIJN OM HET RISICO VAN HET AANTAL BURGERSLACHTOFFERS TE DOEN VERHOGEN, OF DIE RECHTSTREEKS GERICHT ZIJN TEGEN DE BURGERS "(DE DOELSTELLINGEN DIE GESTREVEN WORDEN DOOR DE PARTIJEN

IN HET CONFLICT, DE AARD VAN DE GEBRUIKTE GEWELD EN DE INTENSITEIT VAN DEZE INCIDENTEN)

In de bestreden beslissing verklaart het CGVS zelf dat "de veiligheidssituatie in Bagdad nog altijd **problematisch en ernstig**" is.

Het is duidelijk dat de partijen die betrokken zijn in het conflict gebruik maken van oorlogsmethoden en tactieken die van aard zijn om het risico te doen verhogen van het aantal burgerslachtoffers.

Het Commissariaat-generaal geeft zelf toe dat de Islamitische Staat in Bagdad in de eerste twee maanden van 2016 twee keer gebruik heeft gemaakt van militaire tactieken (gecombineerde militaire operaties) om een directe confrontatie met de Iraakse veiligheidstroepen te provoceren (respectievelijk op 11 januari en 28 februari 2016). Zoals supra werd benadrukt, kan men zich vragen stellen over de kwalificatie van dergelijke evenementen door het CGVS als zijnde 'uitzonderlijke', aangezien deze evenementen zich in een korte tijd hebben voorgedaan.

Meer nog, de partijen in het conflict hebben ongetwijfeld burgers rechtstreeks als doel.

Inderdaad, en zoals gesteld door de Cedoca in de COI Focus Bagdad van 6.10.2015 en 31.03.2016, als ISIS zijn aanvallen specifiek richt op sjiitische burgers, is zijn eerste doelstelling om zo veel mogelijk burgers te doden in drukke plaatsen zoals markten of moskeeën. Zo worden er regelmatig terreuraanslagen gepleegd door zelfmoordterroristen in de Iraakse hoofdstad: tussen september en november 2015 werden acht aanslagen gepleegd door zelfmoordterroristen (naast alle andere aanvallen) tegen de burgers van Bagdad in slechts drie maanden. Andere uiterst dodelijke aanslagen hebben zich voorgedaan in Bagdad op 11 januari, 28 februari en 11 (stukken B4 en B5), 17 (stukken B6 en B7) en 30 mei 2016 (stuk B11) en 9 (stuk B12) en 27 juni (stuk B13). Deze hebben honderden doden en gewonden gemaakt.

ISIS heeft de verantwoordelijkheid voor het grootste deel van deze aanslagen geclaimd die duidelijk omschreven kunnen worden als intens, zoals ook het CGVS dat doet.

J. Wing, hoofdredacteur van de blog "Musings on Iraq", schrijft hierover : "Attacks on Baghdad have skyrocketed in 2016 as IS has begun shifting to more terrorist attacks. There were 283 incidents in the capital in May leading to 628 dead and 1,478 wounded. The 151 IEDs and 30 sticky bombs are unfortunately part of the day to day routine of the province hitting shops, markets and other areas known for public gatherings. Last month however, IS also set off 1 motorcycle bomb, 12 suicide bombers, and 13 car bombs adding to the carnage. Together those accounted for 274 fatalities and 538 injuries. This was one sign that the Islamic State was still carrying out its spring campaign as it focused upon mass casualty bombings on civilian areas"¹³.

(Vrije vertaling : Aanvallen op Bagdad hebben enorm toegenomen in 2016 omdat IS begonnen is met een verschuiving naar meer terreur aanslagen. Er waren 283 incidenten in de hoofdstad in mei die hebben geleid tot 628 doden en 1478 gewonden. De 151 IED's en 30 sticky bombs maken deel uit van de dagelijkse routine van de provincie die winkels, markten en andere gebieden die bekend staan voor openbare bijeenkomsten, raken. Vorige maand heeft IS 1 motorfietsbom, 12 zelfmoordterroristen, en 13 autobommen doen afgaan die toegevoegd worden aan het bloedbad. Deze hebben samen geleid tot 274 doden en 538 gewonden. Dit was een teken dat de Islamitische Staat nog steeds haar lente-campagne aan het uitvoeren was omdat het zich focuste op massa bombardementen gericht op burgerdoelen).

De Cedoca repertorieert in de COI Focus Bagdad van 31.03.2016 aanslagen per jaar vanaf 2013. De bestreden beslissing stelt dat het gaat om "frequente, vaak minder zware aanslagen"¹⁴. Het is echter verrassend dat de Cedoca zelf aan alle aanslagen die hij repertorieert in de COI Focus van 31.03.2016, de kwalificatie geeft van "zware aanslagen"¹⁵.

Verwerende partij begaat dan ook een kennelijke beoordelingsfout in de motivatie van zijn beslissing.

B. HET VEEL VOORKOMEND KARAKTER OF NIET VAN DERGELIJKE METHODEN OF TACTIEKEN IN HOOFDE VAN DE PARTIJ EN IN HET CONFLICT (HET AANTAL INCIDENTEN DIE BETREKKEING HEBBEN TOT HET CONFLICT)

In de bestreden beslissing, stelt het CGVS dat de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 beduidend lager liggen 'in vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013"¹⁶.

Deze verklaring laat toe aan het CGVS om aan te nemen dat voor de Iraakse ontheemden die hun land hebben gevlucht, een terugkeer naar Bagdad geen risico inhoudt van onmenselijke en vernederende behandeling.

Hoewel verzoeker deze bewering niet kan aantonen, verwijst hij naar de bronnen die gebruikt worden in deze uiteenzetting¹⁷. De aanvallen kwamen vaker voor en het risico opdat de burgerbevolking geraakt wordt stijgt op overeenkomstige wijze.

Het CGVS heeft niet aangegeven in de bestreden beslissing, wat hij bedoelt met "ernstig". Op basis van de weergegeven gegevens in het huidig verzoek, kan de omvang van de ernstigheid worden waargenomen.

De Cedoca repertorieert in de COI Focus Bagdad van 31.03.2016 de "zware aanslagen in Bagdad", zonder vermelding van de definitie en het minimale aantal slachtoffers. Hij lijst zo 39 "zware aanvallen" voor het jaar 2015. Verzoeker verwijst hier naar de argumenten van Caritas International: Als de notie 'aanval' niet wordt bepaald door de Cedoca, laten we toch het opvallende verschil opmerken met het aantal incidenten die J. Wing geeft voor 2015 in Bagdad, zijnde van 2.631¹⁸. Dit verschil is vooral verontrustend omdat de Cedoca zelf verwijst naar de blog van J. Wing "Musings on Iraq" voor onderzoeksdoeleinden voor het schrijven van de COI¹⁹.

De Islamitische Staat is niet de enige oorzaak van het geweld tegen burgers in Bagdad : sjiitische milities, criminele organisaties en milities die uit eigen initiatief handelen zijn verantwoordelijk voor een meer individuele vorm van geweld tegen burgers: discriminatie en intimidatie op checkpoints, doodsb bedreigingen, ontvoeringen voor losgeld, standrechtelijke executies, intimidatie op werkplaats, vernieling van eigendommen, diefstal, inbraak, enz.

Een journalistieke bron zei inmiddels dat **"Irak kent vandaag een van de grootste golven van geweld in jaren**. Volgens een recent VN-rapport, werden minstens 12.282 burgers gedood en 23.126 gewond in 2014 ten gevolge terroristische daden en geweld, waardoor dit het de dodelijkste jaarssinds het begin van sektarisch geweld in 2006- 2007²⁰.

C. DE GELOKALISEERDE- OF VERLENGDE AARD VAN DE GEVECHTEN

Het gehele Iraakse grondgebied is het slachtoffer van de aanvallen.

1.

We moeten niet vergeten dat Bagdad de kleinste van de 18 provincies van Irak is, met slechts 4.555 km², terwijl de totale oppervlakte van het Iraaks grondgebied 435.052 km² is. Bagdad vertegenwoordigd zo maar ook 1,047% van het gehele oppervlak van het land.

2.

De provincie Bagdad, gelegen in het centrale deel van het land, telt 6.483.000 inwoners (bijgewerkt cijfer voor 2015). Bagdad is dus een provincie met een zeer hoge bevolkingsdichtheid, met ongeveer 1.423 inwoners per km². Met zoveel inwoners per km², is het duidelijk dat wanneer een bom ontploft, heeft dramatische gevolgen voor iedereen in de omgeving. Gezien de dichtheid van mensen per vierkante kilometer, is het aantal collatérale schade aanzienlijk.

3.

Gezien het verschrikkelijke geweld dat plaatsvond in Bagdad in 2015, identificeert de UNAMI (Verenigde Naties Irak) de dood van 3.727 burgers en 9272 gewonde burgers. Volgens J. Wing ("Musings on Iraq"), zijn 3.817 burgers omgekomen en 10.654 gewonden gevallen en volgens Iraq Body Count zijn 3426 mensen omgekomen. Het verschil tussen deze cijfers is te wijten aan de door de overheid opgelegde censuur en de onmogelijkheid om het geheel van de incidenten in de Iraakse hoofdstad dagelijkse dekken²¹.

Dit betekent concreet dat gemiddeld 10 burgers per dag overleden in Bagdad in het jaar 2015. Als we verwijzen naar de recente aanslagen in Parijs op 13.11.2015 en Brussel op 22.03.2016 en de omvang dat dergelijke drama's nemen in de hele westerse wereld, mag men de dagelijkse aanslagen in Bagdad niet minimaliseren.

De tabel hieronder geeft het aantal burgerdoden ten gevolge van het geweld weer op het gehele Iraakse grondgebied sinds 2003 (<https://www.iraqbodycount.org/database/>).

- > Het jaar 2013 telt 9851 doden.
- > 2014 is recent het dodelijkste jaar met 20.169 doden.
- > Voor 2015 tellen we 17.502 doden. »

Vervolgens geeft verzoeker een tabel weer en betoogt hij :

"Er kan dan ook worden gezegd dat het conflict in Bagdad een gelokaliseerd karakter heeft aangezien het gemiddelde van 3426 burgerslachtoffers (volgens Iraq Body Count) voor het jaar 2015, het totale aantal burgers gedood in Irak bedragende 17.502 slachtoffers. Bijgevolg vertegenwoordigen de burgerdoden in Bagdad 19,57% van alle burgerdoden in Irak. Beweren dat het conflict in Bagdad geen lokaal karakter vertoont, zou de ontkenning zijn van een verschrikkelijke objectieve vaststelling.

D. HET AANTAL OMGEKOMEN BURGERS, GEWONDEN EN ONTHEEMDEN DOOR DE GEVECHTEN (HET AANTAL BURGERS DIE SLACHTOFFERS ZIJN VAN WILLEKEURIG GEWELD, DE IMPACT VAN HET GEWELD OP HET LEVEN VAN DE BURGERS EN DE MATE BURGERS OM HUN LAND MOETEN VERLATEN OMWILLE VAN HET GEWELD OF, INDIEN VAN TOEPASSING, HUN REGIO VAN HERKOMST)

1.

Het CGVS stelt dan ook dat het geweld in Bagdad **honderden doden en gewonden per maand** maakt. Wij verwijzen naar punt C betreffende het aantal burgerslachtoffers in Bagdad. Het geweld in Bagdad treft alle burgers. Het is willekeurig geweld waarvan alle burgers het slachtoffer kunnen zijn. ISIS richt zijn aanslagen op de hoofdstad en wordt ook niet in twijfel getrokken dat deze terroristische organisatie

als doel heeft om zoveel mogelijk burgers te bereiken tijdens het plegen van zijn aanslagen in de Iraakse hoofdstad. Als men de recente internationale pers leest, kunnen we de omvang van het geweld van de aanvallen realiseren (zie bijvoorbeeld de aanslagen die plaatsvonden op 11 januari, 28 februari, 11, 17 en 30 mei 2016).

2.

Er dient erop gewezen te worden dat de minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders in tegenspraak staat met de staatssecretaris Théo Francken met betrekking tot de veiligheid in Bagdad.

"De Buitenlandse Zaken ontraden ten sterkste om te reizen naar Irak, waaronder de hoofdstad, omdat de veiligheid er niet gegarandeerd kan worden. Ik heb hem er al op gewezen dat we nog steeds de situatie zullen moeten analyseren", aldus Didier Reynders. Hij voegde hieraan toe "Ik vraag aan de diensten, en de zijne, om zich desbetreffende uit te spreken. Hebben wij te maken met een veilige situatie of niet? Ik ben hiervan niet overtuigd."²²

Men dient ook op te merken dat Canada "**iedere reis**" naar Irak ontraadt, behalve in Iraakse Koerdistan in het noordoosten. « Des attentats à la voiture piégée, des embuscades contre des véhicules ainsi que des tirs de mortier et de roquettes se produisent périodiquement dans tout le pays, y compris à Bagdad et dans la zone internationale de Bagdad, faisant de nombreux morts. En effet, beaucoup de passants sont tués ou blessés lors de telles attaques coordonnées. Le risque de se trouver au mauvais endroit au mauvais moment demeure donc élevé. (...) Les postes de contrôle se sont multipliés à Bagdad et dans d'autres régions de l'Iraq. Montrez vous très coopératif et faites preuve d'un grand respect aux postes de contrôle. Le fait qu'une personne porte un uniforme de la police ou de l'armée iraquienne ne garantit pas qu'elle soit investie de pouvoirs officiels. Redoublez de prudence aux postes de contrôle ponctuels, où il se commet souvent des meurtres, des enlèvements et des vols »²³. (Vrije vertaling : Aanvallen met autobommen, hinderlagen tegen voertuigen en mortieren en raketten komen regelmatig voor in het hele land, met inbegrip van Bagdad en de internationale zone in Bagdad, waardoor veel doden vallen. Inderdaad, er werden vele voorbijgangers gedood of gewond tijdens dergelijke gecoördineerde aanvallen. Het risico om in de verkeerde plaats op het verkeerde moment te zijn is nog steeds zeer hoog. (...) Er zijn vele checkpoints verspreid in Bagdad en andere delen van Irak. Laat zien dat je zeer coöperatief bent en toon veel respect bij de checkpoints. Het feit dat een persoon een uniform van de politie of het Iraakse leger draagt is geen garantie dat hij werkt in officiële hoedanigheid. Wees extra voorzichtig bij voorlopige checkpoints, waar vaak moorden, ontvoeringen en berovingen gepleegd worden).

Het Verenigd Koninkrijk raadt enkel de "essentiële reizen" aan en dan nog dient het in sommige gebieden en onder gewapende begeleiding te gebeuren²⁴. De Verenigde Staten beweren dat het sektarische en terroristische geweld is toegenomen sinds het begin van 2013, vooral in de provincie van de hoofdstad (laatste update op 28 januari 2016)²⁵. Ten slotte raadt België, dat zijn advies met betrekking tot de reizen niet heeft gewijzigd sinds februari, iedere reis naar Irak "formeel" af onder vermelding van het "risico dat het geweld tot in Bagdad zou uitlopen"²⁶.

3.

Hierbij dient men ook de opmerking van Hans Christof Graf von Sponeck te vermelden, voormalig coördinator van de humanitaire programma van de VN in Irak, die als "absurd" de verklaring van Washington, door de plaatsvervangende woordvoerder van de US State Department Mark Toner, over de verbetering van de situatie in Irak sinds het begin van de Amerikaanse bombardementen, omschreef. Toen hij desbetreffende ondervraagd werd, voegde hij hieraan toe: "Ik weet niet waar ze het over hebben, omdat **alle indicatoren aangeven**, zonder de kranten te moeten lezen, maat gewoon door te kijken naar de foto's, **dat de vernietiging van de staat gaande is**.

Ik zie persoonlijk geen vooruitgang. Wij hebben vandaag een probleem in het noorden van het land waar de relaties tussen de Koerden en Arabieren in Irak niet goed zijn. Er is natuurlijk ook het probleem van Daesh. Zoals we zien, Ramadi, centraal Irak en Mosul zijn nog steeds in hun bezit. Er is ook de probleem van de verdeeldheid binnen de regering in Bagdad. Dus vraag ik me af over welke vooruitgang ze het hebben?

Het is gewoon een droom. We hopen met heel ons hart om tot die conclusie te komen, **maar het is vrij ver van de realiteit op het terrein.** (...) Tenzij ze schizofreen zijn, zou ik zeggen dat ze niet echt geloven dat Irak nu beter is in vergelijking met een paar jaar geleden. De verslechtering van de situatie is duidelijk. En als je een bewijs wilt, neem een kijkje naar al die mensen die Irak te verlaten, in het Midden-Oosten, de Middellandse Zee oversteken om naar Griekenland te komen en eindigen in de buurt van de Hongaarse hekwerk. En dan heb je een heel andere conclusie"²⁷.

4.

Een diepe politieke crisis verontrust de regering en het Parlement. Talrijke Irakezen manifesteren sinds maanden in de Iraakse hoofdstad tegen de corruptie van de regering, eisend dat de omgekochte hooggeplaatsten voor verantwoordelijk worden gehouden en dat een nieuwe regering wordt opgesteld. Hierop heeft de Iraakse Eerste minister, Haider al-Abadi, aan het Parlement een plan voor de uitvoering

van de maatregelen tegen corruptie die in 2015 werden goedgekeurd, voorgelegd, maar dit plan werd heftig verworpen. De politieke situatie is sindsdien chaotisch²⁸. Een noodtoestand werd in Bagdad verklaard wanneer de demonstranten de internationale zone en het Parlement, op 30 april 2016, zijn binnengedrongen (of groene zone, wijk die in hoge mate in het centrum van Bagdad wordt veiliggesteld, waar zich de zetel van de regering en verschillende ambassades bevinden)²⁹.

Op 20 mei 2016 werden minstens vier betogers gedood en meer dan 500 gewond door de Iraakse veiligheidstroepen toen ze de Groene Zone binnendrongen vanwege hun ontevredenheid met de overheid (stukken B8, B9 en B10)³⁰.

Verzoeker betoogt vervolgens dat de significante daling van het geweld in Bagdad, zoals beweerd door verweerder, ontbreekt. Hij doet in dit kader gelden:

"A. Informaties beschikbaar in de COI Focus en in de beslissing van het CGVS en kritiek van de COI Focus van 31.03.2016

a) Informaties beschikbaar in de COI Focus en in de beslissing van het CGVS

Het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen publiceert regelmatig beleidsnota's die « de grote krijtlijnen weergeeft van de beleidsregels die de commissaris- generaal hanteert bij de beoordeling van de asielaanvragen afkomstig uit een welbepaald land ».

De laatste maanden werden er vier "beleidsnota's voor de behandeling (van aanvragen)" gepubliceerd met betrekking tot de Iraakse burgers. Een nota op 2.06.2015 (stuk B14), een nota op 3.09.2015 (stuk B15), een nota op 26.10.2015 (stuk B16) en een nota op 28.04.2016 (stuk B17).

Op 02/06/2015 : « le commissaire général estime que les provinces suivantes connaissent une situation exceptionnelle au sens de l'article 48/4 §2 c) de la Loi sur les étrangers : les provinces centrales de Bagdad [...] Les demandeurs d'asile irakiens peuvent dans certaines circonstances se soustraire à la menace pour leur vie ou leur personne résultant de l'insécurité dans les provinces mentionnées ci-dessus en s'établissant en dehors de celles-ci. Cette possibilité de fuite interne s'applique uniquement s'il peut être démontré concrètement que le demandeur d'asile dispose d'une possibilité réelle de fuite interne » (stuk B14).

Vertaling : De Commissaris-generaal is van mening dat de volgende provincies ervaren een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet, de centrale provincies Bagdad [...] De Iraakse asielzoekers kunnen in sommige omstandigheden de bedreiging van hun leven of persoon ontwijken, vanwege de onveiligheid in de bovengenoemde provincies, door zich te vestigen buiten deze provincies. Deze interne vluchtmogelijkheid is alleen van toepassing als er werkelijk kan worden aangetoond dat de asielzoeker over een echte interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Op 03.09.2015, verklaarde de Commissaris-generaal dat « pour les personnes originaires de Bagdad et des districts environnants, nous examinons actuellement s'il est encore justifié d'octroyer par définition le statut de protection subsidiaire. Dans l'attente des résultats de cette analyse, le commissaire général a décidé de geler les décisions pour les personnes originaires de cette région » (stuk B15).

Vertaling : voor mensen uit Bagdad en de omliggende districten, we aan het onderzoeken zijn of het nog steeds gerechtvaardigd is om per definitie de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In afwachting van de resultaten van deze analyse, heeft de Commissaris-generaal besloten om de beslissingen met betrekking tot de mensen uit deze regio te bevriezen.

Op 26.10.2015, verklaarde de Commissaris-generaal dat « il ressort des informations disponibles que le niveau de la violence, l'impact du terrorisme et les conséquences de l'offensive de l'EI varient fortement d'une région à l'autre. Ces différences régionales caractérisent le conflit en Irak. C'est pourquoi le CGRA tient non seulement compte de la situation actuelle en Irak pour évaluer le besoin de protection, mais également de la situation sécuritaire dans la région d'origine du demandeur d'asile » (stuk B16).

Vertaling : uit de beschikbare informatie blijkt dat het niveau van het geweld, de impact van het terrorisme en de impact van de IS offensief variëren sterk van de ene regio naar de andere. Deze regionale verschillen karakteriseren het conflict in Irak. Dit is de reden waarom het CGVS rekening houdt met niet alleen de huidige situatie in Irak om de nood aan bescherming te beoordelen, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van de asielzoeker.

Op 28.04.2016, heeft de Commissaris-generaal zijn positie niet gewijzigd en verzekert nog altijd dat « il ressort des informations disponibles que le niveau de la violence, l'impact du terrorisme et les conséquences de l'offensive de l'EI varient fortement d'une région à l'autre. Ces différences régionales caractérisent le conflit en Irak. C'est pourquoi le CGRA tient non seulement compte de la situation actuelle en Irak pour évaluer le besoin de protection, mais également de la situation sécuritaire dans la région d'origine du demandeur d'asile » (stuk B17).

Vertaling : uit de beschikbare informatie blijkt dat het niveau van het geweld, de impact van het terrorisme en de impact van de IS offensief variëren sterk van de ene regio naar de andere. Deze regionale verschillen karakteriseren het conflict in Irak.

Dit is de reden waarom het CGVS rekening houdt met niet alleen de huidige situatie in Irak om de nood aan bescherming te beoordelen, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van de asielzoeker.

In juni 2015 was verweerder van mening dat het willekeurig geweld in Bagdad zodanig was dat er een reëel risico bestond voor alle burgers op ernstige bedreigingen van het leven of de persoon. Na het bevroren van de beslissingen met betrekking tot de burgers afkomstig van Bagdad voor een paar weken vanaf begin september 2015, is de Commissaris-generaal nu van mening dat de situatie in Bagdad niet meer overeenkomt met een situatie die aanleiding kan geven tot de toekenning van subsidiaire bescherming.

Verweerder toont echter absoluut niet aan in welke mate de situatie in Bagdad veranderd zou zijn tussen de maand juni 2015 (datum van publicatie van de nota stellende dat er sprake was van een uitzonderlijke situatie die de toekenning van de subsidiaire bescherming zou rechtvaardigen) en oktober 2015/april 2016.

de wederpartij absoluut niet uit te leggen hoe de situatie in Bagdad is veranderd sinds augustus 2015. Echter, het erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad hebben een complexe karakter en ernstig probleem is en dat honderden burgers sterven of gewond raken elke maand in de hoofdstad ...

Zoals hiervoor bewezen, **is de situatie in Bagdad werkelijk niet veranderd tussen augustus 2015, wanneer de subsidiaire bescherming werd toegestaan aan de inwoners van Bagdad, en eind oktober 2015/april 2016, wanneer de subsidiaire bescherming niet meer werd toegestaan aan de inwoners van Bagdad.**

Dit wordt bevestigd door het CGVS. Men leest inderdaad op de site van het CGVS sinds 29.04.2016 dat (stuk B3) :

« ISIS is nog altijd actief in Bagdad, door middel van terreuraanslagen met explosieven: de hele stad en de omliggende gebieden worden regelmatig geconfronteerd met bomvoertuigen, zelfmoordvesten en bembommen. Ondanks de zeer talrijke controleposten van politie, leger en milities maken deze aanslagen **dagelijks slachtoffers onder de burgerbevolking**. Het aantal slachtoffers door aanslagen en door andere vormen van geweld bedraagt iedere maand om en bij de 300 doden en 700 gewonden. **Dit cijfer blijft sinds begin 2015 stabiel.** Er zijn iets minder spectaculaire aanslagen met zware autobommen, maar dit wordt gecompenseerd door een groter aantal aanslagen met kleinere hoeveelheden springstof. **De slachtoffers zijn in overgrote meerderheid burgers.** ISIS heeft vanaf eind 2015 opnieuw aanvallen met militaire middelen en tactiek uitgevoerd, maar deze blijven tot nu zeer uitzonderlijk, het gaat om slechts twee, terwijl er maandelijks tientallen aanvallen zijn met alleen explosieven »³¹.

Het CGVS erkent dus zelf dat het aantal slachtoffers stabiel blijft ; waarom dan ook van mening zijn dat de situatie veranderd is ? Dit zijn tegenstrijdige motieven.

De COI Focus van 31.03.2016 meldt dat ISIS overgeschakeld is naar nieuwe methodes om zijn aanvallen te plegen : « Uit analyse van het beschikbare bronmateriaal verzameld door de blog Musings on Iraq door Joël Wing uit de Verenigde Staten, die sinds 2008 het conflict in Irak volgt en die onder andere heeft gepubliceerd voor The Jamestown Foundation en The Daily Beast, blijkt dat ISIS meer is overgeschakeld op andere methodes, met name geïmproviseerde springtuigen, ook bembommen genoemd (IED) en zelfmoordvesten (SVEST). Ook deze aanslagen worden gericht op drukke plaatsen zoals winkels, restaurants, cafés en markten, om een maximaal aantal burgers te treffen (...). Sinds het najaar 2015 duiken er af en toe variaties op bekende vormen van aanslagen op: zelfmoordvesten die worden gedragen door bromfietzers of fietsers, of gecoördineerde aanvallen met zelfmoordvesten, zelfmoordvoertuigen en strijders gewapend met automatische vuurwapens. Dit laatste is in Bagdad uitzonderlijk (...) »³². Ook dit element heeft het CGVS niet opgenomen in de bestreden beslissing.

Hieraan voegt het Cedoca toe dat voor elke maand van 2015 en 2016, **de provincie Bagdad het grootste aantal burgerslachtoffers in absolute aantallen telt**³³. Deze cruciale informatie komt op geen enkel moment aan bod in de beslissing van verweerder, en men vraagt zich daarom af waarom deze ommekeer van standpunt!

Het CGVS meldt ook niet dat de Cedoca eraan herinnert in zijn verslag dat er een risico is op onderwaardering van de gebruikte data, dat sommige slachtoffers niet altijd zichtbaar zijn, dat de média minder incidenten rapporteert tijdens de feestdagen en dat de overheid een censuur- en propagandabeleid houdt³⁴. Hierop heeft Uw Rechtspraak ook gewezen in twee arresten van 12 april 2016 n°165 615 en n°165 616 met betrekking tot de COI Focus Bagdad van 6 oktober 2015.

Voor al deze redenen, met betrekking tot de elementen in de COI Focus Bagdad van 31.03.2016, kan men niet concluderen tot een daling van het geweld in Bagdad."

Vervolgens uit verzoeker kritiek op de door verweerder gehanteerde COI Focus. Hij beroept zich in deze op de schending van artikel 26 PR CGVS en verwijst naar een Franstalig arrest van 12 april 2016.

Ook de COI Focus die verweerder in de bestreden beslissing hanteert is deels gebaseerd op rechtstreekse contacten waarvan de persoonlijke gegevens om vertrouwelijkheidsredenen niet bekend zijn gemaakt. Verzoeker verwijst opnieuw naar hoger aangehaald rapport van Caritas International en citeert hieruit een passage omtrent de e-mails en telefoongesprekken in de informatie op basis waarvan het CGVS de veiligheidssituatie in Bagdad analyseert.

Verzoeker betoogt voorts dat de informatie van verweerder onvoldoende actueel is. Verder stelt hij dat er een gebrek aan verscheidenheid van bronnen is. Eveneens verwijst hij verweerder een gebrek aan volledigheid en een verkorte weergave van de werkelijkheid. Er werden blijkens de hoger aangehaalde informatie en de website van Iraq Body Count meer aanslagen gepleegd dan deze die in de informatie van verweerder worden vermeld. De informatie van verweerder stemt dus niet met de werkelijkheid overeen en bewijst de verminkte visie waarmee het CGVS bepaalde gegevens presenteert. Het verslag werd snel afgewerkt en reflecteert de werkelijkheid niet. Verder stelt Cedoca de conclusie van de vorige COI Focus niet in vraag. Hij betoogt:

“Zoals hierboven aangetoond, is de veiligheidssituatie in Bagdad heel fel geëvolueerd. De Cedoca geeft trouwens toe dat sinds het eind van 2015, ISIS opnieuw militaire middelen en tactieken heeft gebruikt om aanvallen te leiden³⁸. Toch heeft de Cedoca dit element niet voldoende wezenlijk gevonden om haar vorige conclusies te wijzigen.

Het lichaam van de tekst wordt nauwelijks gewijzigd door de integratie van enkele paragrafen en geen enkele fundamentele analyse werd door de Cedoca uitgevoerd. De samenvattingen van beide COI's, die op 5 maanden verschil werden opgesteld, zijn bijna identiek.

De verzoeker stelt zich dus de vraag van de relevantie om het aantal bijzonder moorddadige aanslagen op te nemen als dagelijks aanslagen worden gepleegd die enorm slachtoffers veel maken. Dit wordt voorts door COI Focus bevestigd: « De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad is volgens het team voor Irak van het Institute of The Study of War veranderd: geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders met infanteriewapens meer, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. De tactiek van de kleinere geïmproviseerde springtuigen (Engels: Improvised Explosive Devices, IED's) maakt volgens het Institute of The Study of War op langere termijn ook veel slachtoffers »³⁹.”

Verzoeker verwijst naar een arrest van de RvV van 12 mei 2015 waarin subsidiaire bescherming werd toegekend. Tevens wijst hij op de Franstalige arresten nrs. 165 615 en 165 616 van 12 april 2016 van de RvV. Verder verwijst hij naar arrest nr. 186 800 van 6 juni 2016 van de RvV waarin besloten werd tot een vernietiging omdat er aanvullende onderzoeksmaatregelen nodig waren omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad.

Verzoeker vestigt andermaal de nadruk op het voormelde rapport van Caritas International en Ciré en citeert uit dit rapport enkele passages. Verder wijst hij op een verslag van de Secretaris-generaal, op een brief van de Britse ambassade in Bagdad, op de “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van oktober 2014 en op informatie van UNAMI. Eveneens verwijst hij naar de inhoud van de door verweerder gehanteerde COI Focus en naar het gestelde op de website van het CGVS.

Verzoeker voert aan dat Caritas International en Iraq Body Count meer slachtoffers en aanvallen rapporteren dan het CGVS. Hij geeft een overzicht van de cijfers van de VN. Vervolgens stelt hij:

“De cijfers van de Verenigde Naties en van Iraq Body Count zijn enigszins tegenstrijdig maar hoe dan ook, één ding is zeker dat er geen enkele belangrijke daling is van het willekeurige geweld betreffende burgers in Bagdad sinds 2013, jaar van de herinvoering van de subsidiaire bescherming door de CGVS voor Bagdad.

Men kan derhalve geen belangrijke daling van willekeurige doden van burgers in Bagdad vaststellen.

Het jaarlijks gemiddelde van 3.201 gedode burgers voor het jaar 2016 staat voorts gelijk met het aantal slachtoffers die voor het jaar 2013 werd geïnventariseerd, jaar waar de subsidiaire bescherming voor Bagdad door de CGVS opnieuw werd ingevoerd. CGRA had de subsidiaire bescherming voor Bagdad in december 2013 opnieuw ingevoerd. De verzoeker begrijpt derhalve niet waarom de CGVS van mening is dat de veiligheidssituatie op positieve wijze is geëvolueerd als het aantal slachtoffers nu hoger is dan in 2015 en gelijk is aan het aantal slachtoffers in 2013.

Als men de verslagen op de site Iraq Body Count leest, stelt men vast dat het geweld ten opzichte van de burgers op het globale grondgebied van Irak (zonder onderscheid) veel hoger was in 2015 dan in 2013: 2015, werden immers 16.115 burgers gedood terwijl in 2013, slechts 9.851 burgers werden gedood (stuk B2). Er wordt eveneens vermeld in dit verslag dat behalve voor juni en augustus 2014, het aantal de doden in 2015 zeer vergelijkbaar is met het aantal doden in 2014 (stuk B2). Sinds het jaar 2003 en de val van het regime van Saddam Hussein, zijn de jaren 2014 en 2015 degenen met het

meest aantal overleden burgers buiten de verschrikkelijke jaren 2006- 2007 die de jaren van piek van geweld vormden (stuk B2).

Men merkt trouwens op dat voor de jaren 2010 en 2011 tijdens de welke een subsidiaire bescherming aan de Irakezen van Bagdad werd toegestaan, **op het geheel van het gebied van Irak**, 4.167 burgerlijke slachtoffers zijn gevallen voor het jaar 2010 en 4.153 burgerlijke slachtoffers voor het jaar 2011 (zie stuk B2)

Het jaar 2015 kent meer dan 4 x meer burgerlijke slachtoffers dan de jaren 2010 en 2011, jaren tijdens de welke de CGVS nog de subsidiaire bescherming voor Bagdad en Mossoul toestond (stuk B2).

Geen enkel element in het verslag van Cedoca van maart 2016 stelt deze vaststelling in vraag."

Vervolgens citeert verzoeker een passage uit de COI Focus die verweerder hanteert en uit het reeds meermaals aangehaalde rapport van Caritas International. Hij concludeert:

"Al deze elementen wijzen erop dat de veiligheidssituatie in Bagdad rampzalig blijft, steeds erger wordt en dat er in werkelijkheid niets veranderd is in positieve zin Bagdad sinds de helft van het jaar 2013.

Verzoeker stelt zich derhalve de vraag waarom, in juni 2015, de CGVS van mening was dat Bagdad een vrij uitzonderlijke situatie kende en dus de subsidiaire bescherming aanbood en waarom de CGVS vandaag een andere mening heeft. Hij stelt zich vragen over de objectieve argumenten die een dergelijk verschil in behandeling uitleggen, aangezien zij niet op de vermindering van het aantal slachtoffers in Bagdad kunnen gebaseerd zijn.

Verzoeker is dus van mening dat een juiste en onpartijdige re-evaluatie, die alle vereiste elementen in overweging neemt, van deze veiligheidssituatie noodzakelijk is die zou leiden tot de vaststelling dat de subsidiaire bescherming toegekend moet worden aangezien de voorwaarden die aan deze toekenning in het jaar 2013 hebben voorgezeten, minder rampzalig zijn dan de huidige voorwaarden, en aangezien er geen enkele belangrijke daling sinds de herinvoering van de subsidiaire bescherming door de CGVS in december 2013 heeft plaatsgevonden."

Verzoeker gaat voorts in op de gebeurtenissen in Bagdad in de periode januari tot juni 2016. Hij stelt dienaangaande:

- **"Juni 2016**

Limitatieve lijst van incidenten in de maand juni :

- op 4 juni 2016, werden zeven mensen gedood bij twee aanslagen op markten in Bagdad en bij een bomaanslag in een restaurant⁵⁸.
- op 9 juni 2016, werden twee zelfmoordaanslagen gepleegd in Bagdad, 25 mensen kwamen om (stuk B12)⁵⁹.
- op 27 juni 2016, kwamen 12 personen om in een zelfmoordaanslag (stuk B13)⁶⁰.

- **Mei 2016**

Bagdad was het toneel van zeer dodelijke incidenten in de loop van de maand mei 2016. De IS heeft zijn aanslagen in het bijzonder gericht op de Iraakse hoofdstad. J. Wing recenseert 195 incidenten in Bagdad tussen 1 en 21 mei 2016 waarbij 420 burgers werden gedood en 954 werden verwond. 13 zelfmoordaanslagen, 7 zelfmoordautobommen en 2 autobommen hebben zich voorgedaan tijdens de eerste 3 weken van mei. Minstens 15 zelfmoordaanslagen werden vermeden.

J. Wing, hoofdredacteur van de blog "Musings on Iraq", schrijft hierover : "Attacks on Baghdad have skyrocketed in 2016 as IS has begun shifting to more terrorist attacks. There were 283 incidents in the capital in May leading to 628 dead and 1,478 wounded. The 151 IEDs and 30 sticky bombs are unfortunately part of the day to day routine of the province hitting shops, markets and other areas known for public gatherings. Last month however, IS also set off 1 motorcycle bomb, 12 suicide bombers, and 13 car bombs adding to the carnage. Together those accounted for 274 fatalities and 538 injuries. This was one sign that the Islamic State was still carrying out its spring campaign as it focused upon mass casualty bombings on civilian areas"⁶¹.

(Vrije vertaling : Aanvallen op Bagdad hebben enorm toegenomen in 2016 omdat IS begonnen is met een verschuiving naar meer terreur aanslagen. Er waren 283 incidenten in de hoofdstad in mei die hebben geleid tot 628 doden en 1478 gewonden. De 151 IED's en 30 sticky bombs maken deel uit van de dagelijkse routine van de provincie die winkels, markten en andere gebieden die bekend staan voor openbare bijeenkomsten, raken. Vorige maand heeft IS 1 motorfietsbom, 12 zelfmoordterroristen, en 13 autobommen doen afgaan die toegevoegd worden aan het bloedbad. Deze hebben samen geleid tot 274 doden en 538 gewonden. Dit was een teken dat de Islamitische Staat nog steeds haar lente-campagne aan het uitvoeren was omdat het zich focuste op massa bombardementen gericht op burgerdoelen).

Niet-limitatieve lijst van de incidenten in de maand mei 2016:

- Op 11 mei, was Bagdad het doelwit van verschillende aanvallen, meer dan 80 mensen werden gedood en honderden mensen werden verwond⁶².
- Op 17 mei, hebben drie bommen minstens 70 mensen gedood en meer dan 100 personen verwond⁶³.

Op 30 mei, werd de hoofdstad geraakt door drie aanslagen waarvan twee zelfmoordaanslagen. Meer dan 20 mensen werden gedood en meer dan vijftig gewond⁶⁴.

• April 2016

Volgens de site "Iraq Body Count" werden er 1.050 burgers gedood in Irak in april 2016, waaronder 223 in Bagdad. Volgens de UNAMI, zijn er in Bagdad 232 burgers omgekomen en 642 gewond geraakt. Volgens "Musings on Iraq", zijn er in Bagdad 294 burgers omgekomen en 825 gewond geraakt (cijfers tot 28.04 2016).

«Bagdad a été le gouvernorat irakien le plus affecté du pays par la violence au cours du mois d'avril 2016. Plusieurs attentats suicides ont eu lieu au cours de la première semaine du mois d'avril 2016, dont 5 attentats à la voiture piégée »⁶⁵.

(Vrije vertaling : Bagdad is de Iraakse provincie van het land die het meest getroffen is door geweld in de loop van april 2016. Verschillende zelfmoordaanslagen hebben in de loop van de eerste week van april 2016 plaatsgevonden, waarvan 5 aanslagen met een bomauto).

Op 30 april, is de bedevaart naar de graftombe van Imam al-Kadhim het doelwit geweest van een aanval van grote omvang opgeëist door IS. Er vielen minstens 23 doden en 38 gewonden⁶⁶.

Op 27 april is 1 persoon omgekomen in de explosie van een bom in Amiria (westen van Bagdad), dicht bij een markt van vruchten en groenten⁶⁷. Op 25 april zijn 7 personen omgekomen in een zelfmoordaanslag die gericht was op een markt van Bagdad⁶⁸. Op 23 april zijn minstens 8 doden en meer dan 30 gewonden gevallen in twee autobomaanslagen tegen de Iraakse veiligheidsdiensten in Bagdad⁶⁹. Op 22 april heeft een kamikaze zijn explosieven laten ontploffen te midden van een trouw in een sjiiitische moskee van Bagdad. Minstens 6 personen zijn omgekomen en 25 personen zijn gewond geraakt⁷⁰. Dezelfde dag, werd een persoon gedood door de veiligheidskrachten voordat hij zichzelf liet ontploffen in een andere moskee. Op 16 april, zijn 2 personen omgekomen in de explosie van een bom dicht bij een markt in Al-Bakriya⁷¹. Op 7 april zijn 2 personen omgekomen in de explosie van een bom in de district van Abu Ghraib⁷². Op 5 april, zijn 2 personen omgekomen in een autobomaanslag dicht bij een restaurant in New Baghdad⁷³. Op 4 april zijn 22 personen omgekomen in 4 zelfmoordaanslagen in en ten zuiden van Bagdad⁷⁴.

• Maart 2016

Volgens de site "Iraq Body Count" werden er 1.073 burgers gedood in Irak in maart 2016, waaronder 218 in Bagdad. Volgens de UNAMI, zijn er in Bagdad 259 burgers omgekomen en 770 gewond geraakt. Volgens "Musings on Iraq", zijn er in Bagdad 315 burgers omgekomen en 905 gewond geraakt.

Op 29 maart, heeft de IS een aanslag opgeëist met minstens 3 doden in het centrum van Bagdad⁷⁵. Op 28 maart kwamen 2 personen om in een explosie gericht op een bezochte markt van het zuiden van Bagdad⁷⁶. Op 27 maart zijn 2 personen omgekomen in de explosie van een bom op een markt van vruchten en groenten in Yusufiya ten zuiden van Bagdad⁷⁷. Op 26 maart is 1 burger omgekomen in een aanslag in Al-Rashid ten zuiden van Bagdad⁷⁸. Dezelfde dag, is 1 persoon omgekomen in een explosie van een bom in het district van Abu Ghraib⁷⁹. Op 24 maart is een lid van de politiemacht omgekomen in een aanslag gericht op politieagenten in Yusufiya ten zuiden van Bagdad⁸⁰. Op 23 maart zijn 2 personen omgekomen in een aanslag dicht bij winkels in Al-Amin ten oosten van Bagdad⁸¹. Op 6 maart, heeft IS een aanslag opgeëist met minstens 47 doden ten zuiden van Bagdad⁸². Op 3 maart, zijn 2 burgers omgekomen door granaten die op markten van de district van Abu Ghraib zijn gevallen⁸³. Op 2 maart, zijn 2 personen omgekomen in de explosie van een bom in het district van Nahrwan in het zuidoosten van Bagdad⁸⁴. Op 1 maart, werd 1 persoon in de explosie van een bom in het district van Madain in het zuiden van Bagdad⁸⁵.

• Februari 2016

Volgens de site "Iraq Body Count" werden er 1.008 burgers gedood in Irak in februari 2016, waaronder 273 in Bagdad. Volgens de UNAMI, zijn er in Bagdad 277 burgers omgekomen en 838 gewond geraakt. Volgens "Musings on Iraq", zijn er in Bagdad 340 burgers omgekomen en 898 gewond geraakt.

« Bagdad reste le gouvernorat le plus affecté par la violence en Irak. C'est particulièrement le sud de la région qui est touché »⁸⁶.

(Vrije vertaling : Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie door het geweld in Irak. Het is vooral de zuidelijke regio die getroffen wordt).

Op 29 februari zijn 8 leden van de veiligheidsdiensten omgekomen in aanslagen die een legerpost als doel hadden in het district Abu Ghraib⁸⁷. Dezelfde dag zijn 6 leden van het leger omgekomen in een zelfmoordaanslag door 4 leden van IS⁸⁸. 1 persoon is ook omgekomen in de explosie van een bom in het district Taji in het noorden van Bagdad⁸⁹. Op 28 februari zijn minstens 59 personen omgekomen in aanslagen opgeëist door IS, dicht bij een markt in een buurt met sjiiitische meerderheid in Bagdad⁹⁰.

Dezelfde dag zijn een vijftigtal personen omgekomen in een aanval door 5 zelfmoordterroristen en strijders die gericht was op het hoofdkwartier van een brigade van het leger en een graansilo⁹¹. Op 25 februari zijn minstens 9 personen omgekomen in een dubbele zelfmoordaanslag in het noordoosten van Bagdad⁹². Op 7 februari zijn 6 personen omgekomen in aanslagen in Al-Dora en Al-Furat in het zuiden van Bagdad⁹³. Op 4 februari, zijn minstens 10 personen omgekomen in een explosie en een schietpartij⁹⁴.

- Januari 2016

Volgens de site "Iraq Body Count" werden er 1.195 burgers gedood in Irak in januari 2016, waaronder 262 in Bagdad. Volgens de UNAMI, zijn er in Bagdad 277 burgers omgekomen en 838 gewond geraakt. Volgens "Musings on Iraq, zijn er in Bagdad 340 burgers omgekomen en 898 gewond geraakt.

Men leest in het rapport van CARITAS INTERNATIONAL : « Si la fin de l'année 2015 avait été plus calme. l'année 2016 commence de manière très violente. C'est effectivement la période qui a enregistré, pour l'entièreté du territoire irakien, le plus grand nombre d'incidents depuis les 5 derniers mois. Bagdad (et le sud de la capitale plus précisément) est la cible principale de l'EI. Cela est probablement dû à la libération de la ville de Ramadi. En position de défense, cette organisation terroriste vise la capitale afin de discréditer le gouvernement auprès de la population. Ils s'acharnent plus principalement sur les zones à majorité chiite afin d'accentuer les tensions entre Chiïtes et Sunnites.

Alors que cela n'était plus arrivé depuis la fin novembre 2015, des attentats à la voiture piégée ont été perpétrés au cours du mois de janvier 2016. La province de la capitale connaît de surcroît une situation assimilable à l'anarchie: l'insécurité due à la guerre permet un taux criminalité assez important (23 cambriolages ont été recensés parla presse, ainsi que 13 kidnappings - notamment d'étrangers) ».

(Vrije vertaling : Als het einde van het jaar 2015 rustiger was, is het jaar 2016 heel gewelddadig begonnen. Het is inderdaad de periode met het meeste incidenten sinds de laatste 6 maand voor het hele Iraakse grondgebied. Bagdad (en meer bepaald het zuiden van de hoofdstad) is het belangrijkste doelwit van IS. Dit is waarschijnlijk te wijten aan de bevrijding van de stad Ramadi. Omdat ze in verdedigingspositie zijn, neemt deze terroristische organisatie de hoofdstad als doelwit om de regering onder de bevolking in diskrediet te brengen. Ze richten zich vooral op de zones met een meerderheid aan sjiïeten om de spanningen tussen sjiïeten en soennieten te accentueren.

Hoewel dit niet meer gebeurd is sinds het einde van november 2015, werden autobomaanslagen gepleegd in de loop van de maand januari 2016. De provincie van de hoofdstad kent bovendien een situatie die vergelijkbaar is met anarchie : onzekerheid als gevolg van de oorlog laat een relatief grote criminaliteit toe (23 inbraken werden gemeld door de pers, alsook 13 ontvoeringen - onder meer van buitenlanders).

Op 24 januari zijn 2 personen omgekomen in de explosie van een bom in de commerciële zone van het district Abu Graib⁹⁵. Op 17 januari zijn 2 personen omgekomen in een aanslag dicht bij een markt in het district van Mahmudiya in het zuiden van Bagdad⁹⁶. Op 14 januari hebben gewapende mannen 5 vrouwen en 1 man gedood in een huis in het district Abu Graib⁹⁷. Op 12 januari zijn 2 personen omgekomen in de explosie van een bom in het district van Madain in het zuiden van Bagdad⁹⁸. Op 11 januari zijn tenminste 32 personen omgekomen in verschillende aanslagen opgeëist door IS⁹⁹. Op 4 januari zijn 2 personen omgekomen in een aanslag in Al- Bakriya ten oosten van Bagdad¹⁰⁰.

Verzoeker wijst erop dat de Iraakse regering volgens Caritas de burgers omwille van verschillende redenen niet kan beschermen. Hij wijst in deze tevens op de inhoud van de COI Focus die verweerder aanwendt en op informatie van Human Rights Watch. Tevens wijst hij op de betogingen en de toegenomen politieke onrust.

Verzoeker verzet zich tegen het gebruik van het argument dat Bagdad talrijke IDP's opvangt. Ter staving citeert hij uit het reeds geciteerde Franstalige arrest van de RvV van 12 april 2016. Geen enkel element in de COI Focus van verweerder brengt een verklaring betreffende dit gegeven. Verwijzende naar de voormelde UNHCR Position on Returns to Iraq, stelt verzoeker dat de meeste interne ontheemden naar het Noorden zijn gevlucht en niet naar Bagdad. "Verzoeker stelt zich voorts de vraag van de relevantie van dit argument: het feit dat Bagdad mensen uit zones die nog erger getroffen worden, ontvangt, bewijst in geen enkel geval de afwezigheid van blind geweld in de hoofdstad. Het lijkt voorts logisch voor de verzoeker dat personen die niet noodzakelijkerwijs de veiligheidssituatie in de verschillende gebieden van hun land kennen, naar Bagdad willen trekken, dat uiteindelijk toch de hoofdstad van het land is."

Verzoeker is het evenmin eens met het argument dat het openbare leven in Bagdad niet stilviel. Hij verwijst dienaangaande andermaal naar het voormelde, Franstalige arrest van de RvV van 12 april 2016. Vervolgens betoogt hij:

“Geen enkel element in het verslag van de Cedoca van 31 maart 2016 kan het verschil in behandeling uitleggen tussen de situatie in 2006-2007/2014-2015 en de huidige situatie op basis van het argument van de voortzetting van het openbare leven in Bagdad. Men kan trouwens nog steeds in de COI Focus lezen dat « volgens de Régional Research & Information Officer van UNHCR viel het openbare leven in de stad zelfs tijdens de zwaarste golf van geweld in 2006 en 2007 niet stil », zonder enige verklaring die het mogelijk maakt om uit te begrijpen waarom de situatie in 2006-2007/2014-2015 en de huidige situatie verschillend zijn en een verschillende behandeling impliceren

We merken trouwens op dat talrijke bronnen een vergelijkende situatie in Damascus vermelden¹⁰³, stad waarvoor de CGVS nochtans van mening is dat er ernstige redenen zijn om te geloven dat elke burger er een reëel risico loopt tegen zijn leven of zijn persoon door het enige feit van zijn aanwezigheid.

Dit argument van de CGVS om de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren aan Bagdadse burgers lijkt voorts waanzinnig volgens de verzoeker. In een stad die dergelijke situatie van oorlog, aanslagen, aanvallen en geweld sinds 13 jaar kent, moet het leven op een of andere manier kunnen doorgaan. Men kan zich aldus terecht afvragen of het in casu werkelijk om een voortzetting van het openbare leven gaat. De inwoners van de stad zijn vandaag aan deze situatie gewend. De veiligheidssituatie in Bagdad is zeker rampzalig, maar vertegenwoordigd vandaag hun dagelijks leven sinds meer dan 13 jaar.

Gezien deze beschouwingen, kan men redelijkerwijs geen afwezigheid van blind geweld afleiden uit het feit dat verschillende openbare structuren blijven werken in Bagdad.”

2.1.4. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): informatie van de website van Iraq Body Count (bijlagen 1-2), een uittreksel uit de website van verweerder (bijlage 3), persartikels omtrent in zijn land en regio van herkomst gepleegde aanslagen (bijlagen 4-13) en enkele beleidsnota's van het CGVS (bijlagen 14-17).

2.1.5. Ter terechtzitting van 19 oktober 2016 legt verzoeker door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9): een document omtrent zijn vertrek uit Jordanië, een kleurenkopie van een aanbevelingsbrief waarvan zich reeds een kopie in het administratief dossier bevindt, documenten van UNHCR omtrent zijn asielaanvraag in Jordanië die zich reeds in het administratief dossier bevinden, kopieën van de politionele documenten die zich reeds in het administratief dossier bevinden en een kopie van een niet-vertaald attest van de Jordaanse ambassade van Brussel.

2.2. Verweerder legt op 7 oktober 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Het betreft de *COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 23 juni 2016, de *COI Focus “IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016”* van 12 augustus 2016 en een document getiteld *“IRAK – VRIJWILLIGE TERUGKEER”*.

2.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet hoe artikel 7 van het Handvest, dat het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven behelst, in casu zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.2. Verzoeker geeft evenmin aan op welke wijze hij het *“algemeen beginsel van voorzichtigheid”* geschonden acht. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig opgeworpen.

2.3.3. Verzoeker voert voorts de schending aan van artikel 26 PR CGVS. Hij kan in zijn betoog echter niet worden gevolgd.

Inzake het verwijt dat van enkele referenties (e-mails en telefoongesprekken) de auteur niet wordt gespecificeerd, dient immers te worden opgemerkt dat uit de lezing van het verslag aan de Koning bij voornoemd artikel blijkt dat de verplichtingen vervat in artikel 26 PR CGVS enkel betrekking hebben op informatie waarbij de feitelijke aspecten van een asielaanvraag gecontroleerd worden (Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, Verslag aan de Koning, B.S. 27 januari 2004, p. 4630). Dit wordt overigens bevestigd in het advies 34.745/4 van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het PR CGVS, dat stelt: *“(…) In wezen aanvaardt de Raad van State dat de Commissaris-generaal zich mag baseren op informatie die hij in zijn bezit heeft om de vrees die een asielaanvrager aanvoert tegen te spreken, op voorwaarde dat de bron van de informatie, de juiste identiteit van de persoon die die informatie heeft verstrekt, de gegrondheid ervan en de wijze waarop die informatie is ingewonnen worden weergegeven*

in de beslissing of, op zijn minst, in het administratief dossier. Zo niet zijn de asielzoekers niet in staat die informatie tegen te spreken en kan de Raad van State zijn wettigheidscontrole niet uitoefenen.” (B.S. 27 januari 2004, p. 4636). Tevens blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat voormeld artikel “(...) enkel om inlichtingen gaat die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven asielrelaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van asielaanvragen” (RvS 24 februari 2015, nr. 230.301; RvS 2 juni 2016, nr. 11.982 (c)). Rekening houdend met het voorgaande, dient te worden besloten dat de door verzoeker bekritiseerde “COI Focus” – die een algemeen rapport betreft omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad met het oog op een toetsing van asielaanvragen, die geen betrekking heeft op de feitelijke aspecten van verzoekers asielrelaas en die niet wordt gebruikt om verzoekers vrees tegen te spreken – niet onder het toepassingsgebied van het voormelde artikel van het PR CGVS valt. Zodoende is de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 26 van het PR CGVS niet dienstig.

Voorts dient te worden opgemerkt dat geen enkele bepaling het CGVS verplicht om de informatie waarover het beschikt automatisch aan de asielzoeker te bezorgen op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing. Verzoeker heeft overeenkomstig de wet van 11 april 1994 een recht op inzage en beschikte aldus over de mogelijkheid om de e-mails en telefoonverslagen op te vragen. Dit recht op inzage geschiedt enkel op aanvraag en verzoeker heeft dan ook geen belang bij het argument dat hij niet automatisch inzage heeft gekregen in de verslagen van de telefoongesprekken of de e-mailconversaties waarop de “COI Focus” gestoeld is, nu uit het dossier blijkt dat hij geen inzage heeft gevraagd in voornoemde stukken.

In de mate dat verzoeker kritiek geeft op het feit dat er enkele bronnen niet bij naam worden genoemd, kan verder verwezen worden naar de rechtspraak van het EHRM, dat in de zaak ‘*Sufi and Elmi v. the United Kingdom*’ (Applications nos. [8319/07](#) and [11449/07](#), 28 Juni 2011) in paragraaf 233 stelde:

“233. That being said, where a report is wholly reliant on information provided by sources, the authority and reputation of those sources and the extent of their presence in the relevant area will be relevant factors for the Court in assessing the weight to be attributed to their evidence. The Court recognises that where there are legitimate security concerns, sources may wish to remain anonymous. However, in the absence of any information about the nature of the sources’ operations in the relevant area, it will be virtually impossible for the Court to assess their reliability. Consequently, the approach taken by the Court will depend on the consistency of the sources’ conclusions with the remainder of the available information. Where the sources’ conclusions are consistent with other country information, their evidence may be of corroborative weight. However, the Court will generally exercise caution when considering reports from anonymous sources which are inconsistent with the remainder of the information before it.” (vrije vertaling: “Dit gezegd zijnde, wanneer een rapport geheel gebaseerd is op informatie die werd aangeleverd door bronnen, dan zullen de autoriteit en reputatie van deze bronnen en de omvang van hun aanwezigheid in het relevante gebied van belang zijn voor het Hof bij het beoordelen van het gewicht dat kan verleend worden aan het bewijsmateriaal. Het Hof erkent dat wanneer er legitieme veiligheidszorgen zijn, bronnen kunnen wensen om anoniem te blijven. Echter, bij gebrek aan enige informatie omtrent de aard van de werkzaamheden van de bronnen in het relevant gebied, zal het voor het Hof virtueel onmogelijk zijn om hun geloofwaardigheid te beoordelen. Bijgevolg zal de benadering door het Hof afhangen van de consistentie van de besluiten gemaakt door de bronnen met de rest van de beschikbare informatie. Waar de besluiten van de bronnen consistent zijn met andere landeninformatie, kan aan het bewijsmateriaal bevestigende waarde worden toegekend. Het Hof zal echter in het algemeen voorzichtigheid aan de dag leggen bij het in aanmerking nemen van rapporten van anonieme bronnen die inconsistent zijn met de overige voorliggende informatie.”)

In casu stelt de Raad vast dat er in de bekritiseerde “COI Focus” informatie is opgenomen die afkomstig is van bronnen waarvan de namen niet wordt genoemd maar waarvan wel wordt verwezen naar hun werkgebied, onder meer het feit dat ze werkzaam zijn in Bagdad, en naar concrete e-mails en telefoongesprekken. Deze informatie die aangehaald wordt in voormeld rapport blijkt consistent te zijn met de andere landeninformatie in het rapport, alsook met de informatie die wordt aangebracht door verzoeker. Derhalve is er geen reden om deze informatie niet in aanmerking te nemen.

Bijkomend kan worden opgemerkt dat het niet ernstig is van verzoeker om enerzijds kritiek te spuiten op het opstellen en de betrouwbaarheid van de informatie van verweerder doch hieruit anderzijds zelf veelvuldig te citeren.

De informatie vervat in de bekritiseerde “COI Focus” werd op een zorgvuldige wijze verzameld, berust op een veelheid aan objectieve en betrouwbare bronnen en schetst op een objectieve en onpartijdige wijze een beeld over de algemene veiligheidssituatie in en rond Bagdad.

2.3.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.7. Verzoeker stelt zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten en een gegronde vrees voor vervolging te koesteren ingevolge de problemen die hij in 2010 zou hebben gekend.

In de bestreden beslissing wordt echter op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom aan verzoekers voorgehouden problemen in 2010 geen geloof kan worden gehecht. Zo wordt hierin onder meer vastgesteld dat (i) het niet aannemelijk is dat verzoeker, indien Jays al Mehdi (JAM) werknemers van zijn bedrijf viseerde, jarenlang probleemloos aan de controlepost van JAM kon passeren; (ii) het merkwaardig is dat JAM hem zou trachten te onderscheppen in een straat waar hij gemakkelijk kon ontkomen terwijl hij dagelijks passeerde aan hun controlepost; (iii) verzoeker niet informeerde naar de bedreigingen van zijn vriend en collega en niet op de hoogte bleek van eventuele problemen van zijn andere collega's en de directeur van het bedrijf; (iv) verzoeker niet eens weet of het bedrijf nog in opdracht van de Amerikanen werkt en zelfs niet weet of het bedrijf nog steeds bestaat. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht vastgesteld dat het niet geloofwaardig is dat JAM noch verzoeker, noch diens moeder zou hebben gecontacteerd na het incident in zijn wijk. Dat zijn moeder verhuisde doet hieraan geenszins afbreuk nu aangenomen kan worden dat een machtige militie als JAM, die onder meer controleposten bemande, in staat zou zijn om zijn moeder te lokaliseren. Dit geldt des te meer nu zij bij een naast familielid, met name een tante van verzoeker, ging wonen.

Gelet op het voorgaande kan, nog los van de vraag of al dan niet geloof kan worden gehecht aan verzoekers voormalige beroepsactiviteiten, niet worden aangenomen dat verzoeker ingevolge deze activiteiten problemen kende in 2010.

Zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan de voormelde problemen, *quod non*, dan nog kan niet worden aangenomen dat verzoeker omwille hiervan actueel nog enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

In deze wordt in de bestreden beslissing immers met recht gemotiveerd:

“Los van een beoordeling van de geloofwaardigheid van uw asielmotieven dient er allereerst te worden opgemerkt dat u geen elementen aanbrengt waaruit kan worden geconcludeerd dat u actueel in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u reeds in 2010 het land verlaten heeft. U heeft sindsdien in Jordanië verbleven (CGVS p.5, p.7). U stelde dat u niet naar Irak kon terugkeren omdat u nog steeds vreest door de militie Jeish el Mehdi vermoord te worden omwille van uw werk bij het Raed bedrijf anno 2010 (CGVS p.18). U heeft echter geen concrete aanwijzingen dat Jeish el Mehdi u nog steeds viseert (CGVS p.18, p.19). Uw vrees is dan ook louter hypothetisch. U kan niet aannemelijk maken dat u in 2016, zes jaar later, omwille van dat werk nog steeds gezocht wordt. Er kan immers opgemerkt worden dat er in de vijf jaar na het incident van 2010 geen nieuwe incidenten meer gebeurd zijn die gelinkt kunnen worden aan uw probleem. Uw moeder en uw zus wonen nog steeds in Adhamiyah en hebben geen problemen meer gehad (CGVS p.7). Uw broer zou twee maanden na uw vertrek naar Jordanië eenmaal opgepakt zijn door het Iraakse leger bij een willekeurige arrestatie. U weet niet waarom ze hem eruit gepikt hebben. Tijdens zijn arrestatie zou er naar u geïnformeerd zijn. De autoriteiten waren op de hoogte dat u in Jordanië zit, zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p.14). U kan zelf geen directe link tussen uw probleem en dat van uw broer leggen. De willekeurige arrestatie van uw broer kan bijgevolg niet gezien worden als een concrete aanwijzing dat u nog steeds door Jeish el Mehdi gevisieerd zou worden omwille van uw werk bij het Raed bedrijf. Evenmin bestaan er concrete elementen dat u door de Iraakse autoriteiten gevisieerd zou worden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw moeder in 2014, probleemloos per volmacht een nieuw nationaliteitsbewijs voor u kon bekomen bij de Iraakse autoriteiten in Bagdad (CGVS p. 9). Zelf kon u in 2015 probleemloos een nieuw paspoort verkrijgen bij de Iraakse ambassade in Jordanië (CGVS p. 5, 6). Na uw vertrek uit het land in 2010 hebben zich met andere woorden geen bijkomende incidenten voorgedaan. U hiermee geconfronteerd repliceerde u dat u het eigenlijk zelf niet wist of ze u nog zochten (CGVS p.19).”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Dat zijn moeder verhuisde doet aan het voorgaande geen afbreuk. In deze kan worden herhaald dat aangenomen kan worden dat een machtige militie als JAM in staat zou zijn om verzoekers moeder en zus te lokaliseren bij hun naaste familieleden indien zij verzoeker werkelijk zocht. De (eenmalige) arrestatie van verzoekers broer dateert blijkens het niet-betwiste feitenrelaas van in 2010 en wordt in de voormelde motivering terdege in rekening gebracht.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij ingevolge de beweerde problemen in 2010 een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

De verwijzing naar enkele Franstalige arresten van de RvV doet hieraan geen afbreuk. De precedentenwerking wordt immers niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de RvV heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker.

De verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in verzoekers land en regio van herkomst kan evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon.

Zij kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de voormelde problemen en vrees *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

De neergelegde documenten zijn voorts niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen.

Het attest inzake verzoekers tewerkstelling (rechtsplegingsdossier, stuk 9; administratief dossier, map 'documenten') wordt slechts bijgebracht in de vorm van een makkelijk te manipuleren kopie. Bovendien betreft dit een document waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat in wezen door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Hoe dan ook kan uit dit attest hoogstens worden afgeleid dat verzoeker een periode voor het betreffende bedrijf heeft gewerkt. Hieruit kan echter geheel niet worden afgeleid dat hij ingevolge dit werk problemen zou hebben gekend of op heden enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

De overige documenten in het administratief dossier (map 'documenten'), waaronder de twee politionele documenten en de documenten van UNHCR die nogmaals worden neergelegd ter terechtzitting (rechtsplegingsdossier, stuk 9), kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De overige ter terechtzitting neergelegde documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 9) hebben betrekking op verzoekers verblijf in en vertrek uit Jordanië. Zij kunnen aldus geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen omtrent verzoekers voorgehouden problemen en vrees in Irak.

Waar, zoals verzoeker met reden aanhaalt in het onderhavige verzoekschrift, uit de informatie in het dossier (rechtsplegingsdossier, stukken 1 en 7; administratief dossier, map 'landeninformatie') blijkt dat de sjiiitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten (zeker deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit de Zuidelijke voorsteden van Bagdad) een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, dient nog te worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoeker dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden geviséerd of vervolgd. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd in Bagdad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.8. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (rechtsplegingsdossier, stuk 1), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) als de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad.

De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, weldegelijk als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verwijzing naar de arresten nr. 165 615 en 165 616 van 12 april 2016 van de RvV is niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kan doen. Het blijkt namelijk dat deze arresten niet te verzoenen zijn met het arrest 162 162 (FR) van 16 februari 2016. Arrest 162 162 werd gewezen door drie rechters (waaronder de voorzitter van de RvV en de kamervoorzitter van de vijfde kamer) en handelt over de *“COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 6 oktober 2015 waarop ook de twee voornoemde arresten betrekking hebben. De door verzoeker aangehaalde arresten zijn tevens strijdig met arrest 157 161 (NL) van 26 november 2015, gewezen door drie rechters waaronder de kamervoorzitter van de vierde kamer, dat ook de voormelde landeninformatie behandelde. Gelet op de arresten 162 162 (FR) en 157 161 (NL) gold er eenheid van rechtspraak tussen de beide taalrollen van de RvV.

In deze omstandigheden kan de afwijkende rechtspraak zoals gesteld in de door verzoeker aangehaalde arresten niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de door verzoeker aangehaalde arresten handelen over de voormelde “COI Focus” van 6 oktober 2015. De in het onderhavige arrest gedane vaststellingen steunen op recentere informatie die werd bijgebracht door zowel verweerder en verzoekster.

Ook de verwijzing naar het arrest nr. 186 800 van 6 juni 2016 van de RvV is *in casu* niet dienstig aangezien er op die datum geen arrest met nummer 186 800 werd uitgesproken. Dit arrest bestaat namelijk (nog) niet.

Verzoeker verwijt het CGVS tot slot nog dat niet gemotiveerd wordt waarom het beleid gewijzigd is. In zoverre hij zich in dit kader baseert op de beleidsnota's van het CGVS, kan echter vooreerst worden opgemerkt dat deze nota's een louter informatieve waarde hebben en geen juridisch afdwingbare inhoud bevatten. Verzoeker kan aan de inhoud van de beleidsnota's aldus geen rechten ontleen en kan deze niet gebruiken als middel om zijn verweer tegen de bestreden beslissing te staven. Verder dient te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De motiveringsplicht als vormvereiste voor administratieve rechtshandelingen vereist voorts niet dat het CGVS ook de gronden voor zijn motieven of de redenen voor haar beleid(swijziging) moet weergeven. Het CGVS moet enkel motiveren waarom het van oordeel is dat de situatie in Bagdad van aard is om aan verzoeker al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS